

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2719

гр. Варна, 11.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Виляна Н. Михалева

като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Въззивно гражданско
дело № 20233100501360 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Д. Г. Г., ЕГН: *****, срещу
Решение №995/23.03.2023г. по гр. д. №13405/2022г. на ВРС, 7-ми състав, с
което е дадено **разрешение, заместващо съгласието** на майката Д. Г. Г.,
ЕГН*****, за това детето М. Г. Я., ЕГН*****, да пътува,
придружавано от своя баща Г. М. Я., ЕГН***** или от упълномощено
от него лице, без ограничаване в броя на пътуванията, **но само за периода 01.07-
14.09.2023г.**, в рамките на държавите-членки на Европейския съюз, на осн.
чл.127а, ал.2 от СК, и е допуснато **предварително изпълнение** на решението
на осн. чл.127а, ал.4 от СК.

Във въззивната жалба се твърди, че решението е недопустимо, тъй като
е постановено по иск на ненадлежен ищец (детето), вместо на надлежния
баща; евентуално е постановено при нередовна искова молба без дадени
указания по отношение на коректния ищец (а само относно пълномощното за
адвоката му). Евентуално се твърди, че решението на ВРС е постановено при
нарушение на материалния и процесуалния закон, както и при недоказаност
на предявения иск. Поддържат се възраженията, че ответницата не е успяла да
си организира защитата, тъй като не е живеела на адреса, на който отказала
съобщението по чл.131-133 от ГПК, а на друг адрес. След така приетото
редовно връчване ВРС е дал нови указания по редовността на исковата молба,
след което не дал нов срок за отговор. Извън тези доводи, по съществото на
спора възразява да е в интерес на дъщеря ѝ, родена на 24.10.2005г., да може
да пътува до Финландия за да живее при баща си и брат си, защото там може
да бъде използвана дори за противозаконни цели, като проституция, просия и
други, и ако се устрои да живее там ще бъде поставена в риск. Освен това не е

доказана необходимостта момичето да живее във Финландия. Не са доказани доходите на бащата от труд там, нито условията за живот в квартирата му, дори договорът за наем на която е невалиден. Освен всичко друго ВРС се е произнесъл свръх петитум, защото е предоставил разрешението до всички държави-членки на ЕС, макар че в исковата молба е поискано само до Финландия. По тези причини моли за обезсилване на решението, евентуално за отмяната му с отхвърляне на иска, с присъждане на разноски за две инстанции. Възражава и срещу допуснатото от ВРС предварително изпълнение на решението на осн. чл.127а, ал.4 от СК.

В срока по чл.263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна не депозира отговор.

По редовността и допустимостта на жалбата: При служебната проверка по чл.267, ал.1 от ГПК съдът намира, че жалбата е подадена в законовия срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и съдържа изискуемите за нейната редовност реквизити, поради което делото следва да бъде насрочено за о.с.з. с призоваване на стрА.те.

По процедурата: На въззивника следва да бъдат дадени указания за интереса от въззивната жалба предвид пределите на решението на ВРС и при отчитане на обичайната за общия исков процес, при обстоятелствата по чл.329 от ЗСВ, дата на разглеждане на о.с.з. от въззивния съд.

Следва да се извърши корекция на списъка на стрА.те пред ВОС.

Молбата за отмяна на предварителното изпълнение на решението на ВРС, макар обективизирана във въззивната жалба, има характера на частна жалба, на осн. чл.244 ГПК вр. чл.242, ал.2 от ГПК вр. чл.127а, ал.4 от СК, доколкото цели да разреши единствено въпроса дали първоинстанционното решение следва да бъде изпълнявано до влизането му в сила или отмяната му. В този смисъл въпросът не налага задължително разглеждане съвместно с въззивната жалба, както е в случаите на частни производства относно актове на първа инстанция по чл.248 ГПК например. С оглед на това оспорването по реда на чл.244 от ГПК може да обуслови или отделяне от въззивното производство и разглеждане в отделно частно такова, или разглеждане от сезирА.я с въззивната жалба съд, преди приключване на въззивното исково производство. В настоящия случай е налице такава необходимост, с оглед пределите на решението на ВРС, а с цел процесуална икономия няма пречка произнасянето да се осъществи с акта по чл.267 от ГПК, с който въззивният съд се произнася по предварителни въпроси в производството и за който, при липса на особени правила, се прилагат тези за първоинстанционното производство (чл.273 от ГПК).

Възможността по чл.127а, ал.4 от СК за предварително изпълнение на решение, даващо заместващо съгласие за пътуване на дете извън България, е специална хипотеза на общите по чл.242, ал.2 ГПК. Ето защо предпоставките му се свързват основно с преценка на интересите на детето при уважаване

или при отхвърляне на искането, а условията по чл.242, ал.2 от ГПК се съобразяват субсидиарно. В настоящия случай няма спор, че от 2015г. бащата се грижи за децата си С. Я. и М. Я., че бащата отскоро пребивава продължителни периоди във Финландия и че вече пълноленият син С. е с него в тази държава. От друга страна допуснатият от ВРС период е само през лятото на 2023г. (от 01.07.2023г. до 14.09.2023г.). При тези данни и след като се подчертае ясно, че с пътува.ята в чужбина е недопустимо да се препятства определеният с предходното съдебно решение режим на контакти на майката с детето, тоест че пътува.ята трябва да са само за кратки периоди от по няколко дни, между РЛО, то допуснатото предварително изпълнение не е в дисонанс с интересите на детето. Отделно са налице и предпоставките по чл.242, ал.2, т.3, пр.2 от ГПК – изпълнението на решението би могло да стане невъзможно, при времевите му грА.ци. Поради което и жалбата по чл.244 ГПК вр. чл.127а, ал.4 от СК следва да бъде оставена без уважение.

По доказателствата:Тъй като пред ВОС няма отправени доказателствени искаА.я, такива не следва да бъдат разглеждА..

Съдът обаче служебно констатира, че в нарушение на чл.15, ал.1 от ГПК детето (17 навършени години) не е изслушано пред ВРС, което въззивният съд следва да коригира като втора инстанция по съществото на спора. Следва на това основА.е да се задължи ДСП да изпрати представител в о.с.з.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ обективизираното във въззивната жалба, но на практика съставляващо частна жалба по реда на чл.244 от ГПК вр. чл.274 и сл. от ГПК, искане за отмяна само на допуснатото предварително изпълнение на решението на ВРС, на осн. чл.244 от ГПК вр. чл.127а, ал.4 от СК.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседА.е на **26.09.2023г.** от **09.30часа**, за които дата и час да се призоват стрА.те, *ведно с настоящото определение.*

ДА СЕ ЗАЛИЧИ от списъка на стрА.те по делото: М. Я..

УКАЗВА на въззивника до о.с.з. пред ВОС да обоснове интереса от въззивната жалба предвид пределите на решението на ВРС и при отчитане на обичайната за общия исков процес, при обстоятелствата по чл.329 от ЗСВ, дата на разглеждане на о.с.з. от въззивния съд.

* **ДОПУСКА изслушване** на детето М. Г. Я. (17г.) по реда на чл.15, ал.1 от Закона за закрила на детето, като **указва задължение** за личното му

явяване пред съда за целта.

* ЗАДЪЛЖАВА ДСП да осигури представител в о.с.з. за изслушването.

Съдът приканва стрА.те към спогодба включително към уреждане на спора чрез Центъра за медиация при ВОС и ВРС, производството пред който е безплатно, като им разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждане на спора и има преимущество пред спорното производство, на осн. чл. 273 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК. При спогодба платената държавна такса се връща на половина на ищеца.

Процедурата по медиация е доброволна, неформална, поверителна и безплатна за стрА.те и в сравнение със съдебното производство се отличава с редица предимства като бързина, процесуална икономия, избор на медиатор и възможност за постигане на взаимноприемливо споразумение, включително по въпроси извън предмета на делото, което може да бъде снабдено с изпълнителна сила (по предмета на делото) и зачетено от съда, по съответен процесуален ред.

Центърът по медиация към ВОС и ВРС е разположен на 4-ти етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" №12. Участие в медиация стрА.те могат да заявят на тел.052 623 362, в сградата на ВРС или ВОС, като могат да поискат и допълнителна информация на e-mail: mediation@vos.bg.

Определението не подлежи на обжалване, **освен** в частта му по чл.244 от ГПК вр. чл.242, ал.2, т.3 от ГПК, само в която подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едноседмичен срок от връчването му на стрА.те.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____